



תת"ע (ירושלים) 9703-01-25 - שלום שי מימוני נ' מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 9703-01-25 מדינת ישראל נ' מימוני
תיק חיצוני: 90527492152

לפני כבוד השופטת מיכל שביט

מבקש
נגד
שלום שי מימוני

משיבה
מדינת ישראל

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, **"נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין"**.

2. המבקש טוען כי אי התייצבותו לדיון שנקבע בעניינו נעוצה באי ידיעה אודות קיומו. דא עקא, אישור המסירה הסרוק בתיק מעיד כי ההזמנה לדיון נשלחה לכתובת המבקש בדואר רשום אולם הוחזרה לשולח משלא נדרשה. במקרה זה מתקיימת חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, לפיה **"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדיון גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן"**.

3. כפי שנפסק, **"...מקום שההודעה לא נדרשה במען שאליו נשלחה, ברגיל נעוץ הטעם לכך בנמען. אפשרות אחת היא שהנמען שינה את כתובתו בלא לקיים את החובה**



לעדכן את מרשם האוכלוסין; אפשרות אחרת היא שהנמען לא דרש את ההודעה מטעמים שונים הקשורים בו, ובכללם ניסיון לחמוק מתשלום. בשני מצבים אלה קבע המחוקק כי יש לראות בנמען כמי שקיבל את המסמך שנשלח אליו. זוהי קביעה נורמטיבית הזוקפת לחובת הנמען אי-קיום חובות המוטלות עליו מכוח הדין לעדכן כתובת ולדרוש דואר רשום ששלחה אליו רשות מוסמכת. אפשרות נוספת היא שאירעה תקלה כלשהי שגרמה לכך שהנמען לא קיבל את ההודעה מטעמים שאינם קשורים בו. במצבים כאלה - שהם בגדר החריג ויוצא הדופן -תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי מאפשרת לנמען לנסות לסתור את החזקה. אם יעלה בידו לעשות כן, יקבע בית המשפט שההמצאה הייתה שלא כדין" (רע"א 5255/11 עיריית הרצליה נ' אברהם חנוך כרם (11.06.2013)).

4. המבקש לא הוכיח שלא קיבל את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עמד בנטל לסתירת חזקת המסירה.

5. בניגוד לטענת המבקש, הרי שאישור המסירה הסרוק בתיק נושא גם תאריך מסירה. מכל מקום, גם אם האישור חסר פרט זה, המבקש לא הבהיר כיצד יש בחסר הנטען כדי להקשות עליו לבצע חקר דואר. אישור המסירה נושא את מספרו המזהה של פריט הדואר. המבקש לא הראה כי פנה לרשות הדואר, כשברשותו הפריט המזהה, וברר את פרטי המסירה הרשומים בעניינו של פריט זה.

6. מכאן, שלא מצאתי סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

7. כמו כן, לא מצאתי כי ביטול פסק-הדין דרוש למניעת עיוות דין. הלכה היא כי עילת "אחר נהג" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי אין לראות בה כ"נימוק מיוחד" המצדיק הארכת מועד להישפט או ביטולו של פסק-דין שניתן כדין (רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.11.13). הדברים נכונים גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל (רע"פ 7839/08 שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.11.2008)). כן נפסק, כי אחריותו של בעל רכב לעבירות הנעברות ברכבו היא אחריות פלילית-אישית ולא שילוחית (רע"פ 6529/20 גוד לאק רנט א- קאר נ' מדינת ישראל, 15/10/2020).

8. עוד אוסיף, כי לא מצאתי יסוד לטענת המבקש כי כתב האישום הוגש בשיהוי, בחלוף למעלה מ-18 חודש מיום הגעת התיק ליחידת התביעות. די בכך שנראה כי מועד ביצוע העבירה הינו 11.08.2023 ואילו מועד הגשת כתב האישום הינו 20.01.2025.



9. לזאת יש להוסיף, כי בגזר-הדין שנגזר על המבקש הוטלו עליו עונשים מתונים, המצויים במתחם הענישה, ההולמים את נסיבות ביצוע העבירה ואת עברו התעבורתי של המבקש כמפורט בפרוטוקול הדיון.

10. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.

11. בשים לב לתוצאה אליה הגעתי, יבוטל עיכוב ביצוע פסק-הדין. המועד לתשלום הקנס ולהפקדת הרישיון יוארך עד ליום 30.08.25.

ניתנה היום, כ"ח אייר תשפ"ה, 26 מאי 2025, בהעדר הצדדים.